

rette. I Erklæringen udtales det klart, at alt hidrører fra Skolen, og samtidig søges Sagsanlæggelse mod mig, og Skolens Understøttelse tages bort. Det er ingenlunde af personlig Lyst til Fortsættelse af denne usle Sag, at jeg ønsker den appelleret, men jeg tror, at her er saa meget, som bør klares, og det er min fulde Overbevisning, at Høiesteret vil komme til et andet Resultat end de 2 allerede nævnte Retter, hvorfor jeg ret inderlig beder det høie Thing bidrage sit til, at Sagen kan komme til at blive behandlet ved Høiesteret."

Den i Andragendet nævnte Skrivelse fra Justitsministeriet er af 7de December 1886 og gaar ud paa, at Ministeriet ikke finder tilstrækkelig Anledning til ved offentlig Foranstaltning at indbringe Sagen for Høiesteret.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.

7. Fra 26 Fiskere i Sønderby om Udlæggelse af en Plads til Tørring m. m. af Fiskernes Redstaber. (Indbragt den 25de Februar 1887 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds, P. Peder Jensen.)

Andragendet er saalydende:

"Undertegnede Fiskere af Sønderby By ved Isefjorden, Selsø Sogn, Hornsherred, Frederiksborg Amt, tillader os herved underdanigst at anmode det høie Folkething om at udvirke, at der ved Fjorden udfor Sønderby Land udlægges en Plads til Tørring m. m. af Fiskernes Redstaber, om fornødent ved Hjælp af Redstættelsen af en Kommission, som samtidig maatte fastsætte den Afgift, der aarlig maatte være at yde for Pladsens Afbenyttelse. I mere end Mandts Minde har der her ved Byen i Isefjorden været en Baadehavn, og der har været drevet Fiskeri i Fjorden, saavel med Baad som med Bindgarn og Rusjer. Af den i Baadehavns Nærhed af en tilstødende Godseier afgivne Plads til Tørring af Fiskernes Redstaber, har der i mange Aar været svaret en ringe ubestemt Afgift in natura, ganske efter Fiskernes eget Skjøn, men i de senere Aar er for Tørring bleven forlangt og ydet en aarlig Afgift af 8 Kroner pr. Baad. Endvidere har Gieren afbenyttet Pladsen til Græsning af sine Kreaturer, hvilket tidt har havt til Følge, at vore Redstaber har lidt mere eller mindre Overlast derved. Den nævnte Afgift er bleven os meget trykkende, idet Udbyttet af Fiskeriet i de senere Aar, og navnlig i det sidste Aar, har været saa ringe som ingenlunde, ja saa daarligt, at man i Stedet for at lægge lidt til Side til Vinteren, næppe har kunnet erhverve det daglige Livsophold derved. Vi har bragt i Erfaring, at der andre Steder her ved Fjorden har været Plads udlagt til Tørring af Fiskernes Redstaber, uden at Fiskerne i mange Aar har vidst Noget derom, og dette har givet os Haab om, at det Samme muligens kunde været Tilfældet hos os, hvor Fiskernes Antal stadig har været op imod 30. Med disse Bemærkninger tillade vi os herved trostigt at fremsende denne vor Ansøgning til det høie Folkething".

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Sundenrigsministerens Overveielse.

8. Fra 512 Fiskere ved Limfjorden om, at det ved Lov maa blive forbudt overalt i Limfjorden, eller dog for de matriculerede Blandes Vedkommende, at benytte Snorre-, Puls- og Bøtvaad. (Indbragt den 2den Marts 1887 af Folkethingsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds, B. Holm.)

Andragendet er saalydende:

"Ved Loven af 22de Marts 1867 blev det tilladt overalt i Limfjorden at benytte til Aalefiskeri de saakaldte Snorrevaad eller Puls- og Bøtvaad, medens saadant Fiskeri bl. A. paa Strækningen fra Hals til Løgstør Grunde tidligere ved Loven af 29de December 1857 var forbudt. Efter Emanationen af førstnævnte Lov er det imidlertid en ubestridet